

DONA Y SEXUALITAT

Biòlogicament, la sexualitat és el conjunt de fenòmens lligats al sexe que es poden observar en els éssers vius. L'individu, com a ésser biològic, és capaç de donar una resposta sexual davant uns estímuls determinats. Aquesta resposta sexual, tant en l'home com en la dona, té diverses fases i culmina amb l'anomenada fase orgàsmica, que subjectivament representa el punt alçit del plaer físic.

L'estimulació sexual pot fer-se entre individus del sexe contrari (relació heterosexual), un individu a si mateix (masturbació o auto-estimulació) o bé entre individus del mateix sexe (homosexualitat i lesbianisme). Les tres formes d'estimulació sexual poden produir el mateix tipus de resposta i de plaer sexual.

L'individu, com a ésser social, ha rebut una sèrie de normes culturals i morals, i adopta una conducta determinada i condicionada davant els diferents estímuls. Per això la sexualitat no pot ésser estudiada només a nivell biològic.

La sexualitat és biològica, però requereix un aprenentatge, aquest aprenentatge no és solament un coneixement del funcionament fisiològic de determinats òrgans sexuals, sinó l'aprenentatge d'una conducta determinada davant l'altre i davant d'un mateix. No hi ha unes normes universalment vàlides per al comportament sexual, i per això no es pot parlar de sexualitat "natural" perquè hi ha hagut diferents tipus de sexualitat a través de l'història.

En la societat capitalista actual és "natural" que la dona sigui verge fins al matrimoni i fidel a un sol home fins a la mort, que la dona sigui un ésser passiu sexualment i que la masturbació i l'homosexualitat siguin considerades com a deformacions. En la nostra societat la sexualitat, no és un mitjà de relació entre individus, sinó un mitjà d'evasió de la mateixa societat, el capitalisme ha fet de la sexualitat i del plaer sexual un mitjà de consum, i de la dona no és sols un subjecte passiu, sinó l'objecte d'aquest consum. Així veiem com es restringeix la sexualitat de la dona a la procreació dels fills i la procreació dels fills exclusivament dins el matrimoni. Tot el que surti de la identificació "sexualitat-procreació-matrimoni" és considerat com "anormal" com a agressió a una "lleï natural". Se sublimen per tant, la castedat i la virginitat com a atributs de la dona "honrada" i es consolida la necessitat de la separació dels sexes (especialment en la educació) per assegurar així la integritat de la dona, i preservar d'aquesta manera la sexualitat únicament per al marit i amb la finalitat de tenir fills.